

Dziękuję

8 stron

Rok VI
cena
15 gr

Bydgoski

ORAZ WYDAWNICTWA: **DZIEŃ BYDGOSKI - DZIEŃ GRUDZIĄDZKI - GAZETA MORSKA - GAZETA GDAŃSKA**
DZIEŃ TCZEWSKI - DZIEŃ KUJAWSKI - GAZETA MOGILEŃSKA : — : — : — : —

Redakcja i Administracja: Toruń, ul. Bydgoska 56. — Telefony dzienne 202, 747. — Telefon nocny 747.

Filja Administracji: Królowej Jadwigi nr. 12/14, wejście od ul. Małe Garbary nr. 2. Tel. 748. — Konto czekowe P. K. O. 160-315. ■

Nowy szlak komunikacyjny połączył Warszawę z Krakowem przez Radom — Kielce — Miechów

W KRAKOWIE

Kraków, 26. 11. (Tel. wł.) W obecności P. Prezydenta Rzplitej, członkówządu, przedstawicieli Sejmu i Senatu, odbyło się w sobotę uroczyste poświęcenie i otwarcie linii kolejowej Kraków—Miechów — nowego szlaku komunikacyjnego, łączącego Kraków z Warszawą. P. Prezydent wraz z otoczeniem przyjechał specjalnym pociągiem w godzinach rannych na dworzec główny w Krakowie. Równocześnie przybyli do Krakowa: premier prof. L. Kozłowski, ministrowie: Floyar-Rajchman, Butkiewicz, Jędrzejewicz, marszałek Sejmu dr. Świtalski z grupą posłów i senatorów, prezes BBWR. Sławek, podsekretarz stanu Bobkowski, Korsak i Pia-
eckie, generał z wiceministrem gen. Kasprzyckim. Przybyli również: b. premier Prystor, wojewoda łwowski Beniamin-Prażmowski, wojewoda kielecki dr. Dziadosz.

O godz. 10.30 specjalny pociąg, wiozący P. Prezydenta i dostojników państwowych, odjechał na miejsce poświęcenia nowej linii kolejowej przy ul. Kamiennej, gdzie zgromadzili się przedstawiciele władz miejscowych, szwadron honorowy 8 p. ul. ks. Józefa Poniatowskiego, bataljon K. P. W. z prezesem os. Starzakami oraz liczna publiczność. W chwili wyjścia P. Prezydenta orkiestra kolejowa odegrała hymn państwowy. P. Prezydent przeszedł przed frontem szwadronu honorowego i bataljonu K. P. W. i zasiadł na specjalnym podwyższeniu w pobliżu toru nowej linii.

Po odprawieniu modłów ks. metropolita Sapieha dokonał poświęcenia nowej linii i w krótkim przemówieniu dzielił błogosławieństwa nowej placówce polskiego kolejnictwa. Następnie przemówił pos. Brzozowski imieniem komisji komunikacyjnej i B. W. R. Wzniósł on okrzyk na cześć P. Prezydenta, który raczył zaszczycić w obecności dzisiejsze święto kolejowe. Następnie przemawiał pos. Kleszczyński, prezes krakowskiej izby rolniczej, podkreślając gospodarcze znaczenie nowej linii kolejowej dla Krakowa i okolicy. Ostatni przemawiał dyrektor krakowskiej dyrekcji kolej. inż. Wołkowski.

Po przemówieniach P. Prezydent Rzplitej przez przecięcie symbolicznej wstęgi dokonał otwarcia nowej linii.

O godz. 11.15 P. Prezydent i dostojnicy państwowi wsiedli do wagonu przy dźwiękach Hymnu Narodowego. O godzinie 11.20 pociąg odjechał do Miechowa.

W RADOMIU

Warszawa, 26. 11. (PAT). Wczoraj w Radomiu w obecności p. premiera Kozłowskiego, ministrów Rajchmana, Jędrzejewicza, Butkiewicza, wiceministrów Lechnickiego, Bobkowskiego, Pia-
eckiego i Korsaka, prezesa Sławka, b. premiera Prystora, posłów i senatorów, władz miejscowych itd. nastąpiło uroczyste otwarcie nowo wybudowanej linii kolejowej Warszawa—Ra-

Po nabożeństwie p. premier Kozłowski oraz członkowie rządu udali się pociągiem na miejsce uroczystości. Wzdłuż toru ustawiła się kompanja honorowa kolejowego P. W., Związku Rezerwistów, delegacja Związku Legionistów, P. O. W., szeregu organizacji, stowarzyszeń oraz mieszkańcy Radomia.

P. Premier po wyjściu z wagonu przeszedł przed frontem oddziałów, przyjmując raport od komendanta okręgowego kolejowego P. W., następnie wśród owacyjnych okrzyków publiczności przeszedł na miejsce uroczystości. Poświęcenia linii dokonał ks. biskup Jasiński, który w dłuższym przemówieniu wyraził głęboką radość z otwarcia nowej linii, które to dzieło jest jednym z ogniw w wielkim wysiłku, podjętym dla rozwoju Rzplitej. Następnie w imieniu społeczeństwa Ziemi Radomskiej poseł Brzek-Osiński złożył serdeczne podziękowanie na ręce Premiera za połączenie z nową koleją tej połaci kraju ze stolicą. Z kolei wygłosił przemowie-

nie prezes Dyrekcji Kolei Radomskiej inż. Rogiński, omawiając przebieg budowy linii. Następnie p. premier Kozłowski przy dźwiękach Hymnu Narodowego dokonał otwarcia linii, przecinając symboliczną wstęgę.

O godz. 11.05 pociąg, wiozący p. Premiera, odjechał z Radomia nową trasą kolejową do stacji Bartodzieje, gdzie p. Premier oraz członkowie rządu spżyli śniadanie wspólnie z robotnikami, pracującymi przy budowie linii. Śniadanie dla około tysiąca robotników odbyło się na platformach kolejowych, na których ustawiono stoły i udekorowano zielenią.

O godz. 12.35 pociąg ruszył w dalszą drogę do Warszawy. Wzdłuż całej drogi do stolicy stacje były przyozdobione zielenią, a przedstawiciele miejscowej ludności składali gorące podziękowania p. Premierowi za dokonanie dzieła, które przyczyni się do podniesienia gospodarczego tych miejscowości.

Echa dymisji dra Rauschninga

Komunikat oficjalny Senatu

W związku z ustąpieniem Dra Rauschninga opublikowało biuro prasowe senatu w sobotę następujący komunikat:

Prezydent Dr. Rauschning, który od dłuższego czasu chorował, zdecydował się ustąpić z zajmowanego przez siebie urzędu. Ubolewamy niezmiernie, że tak wybitny mąż stanu nie może być dalej czynny dla swej ojczyzny na odpowiedzialnym stanowisku. Nie jest potrzebne podawać dokładną ocenę jego wielkich zasług podczas półtorarocznego urzędowania senatu narodowo - so-

cialistycznego w Gdańsku.

Należy podkreślić w sposób wyraźny, że dotychczasowa polityka senatu będzie nadal kontynuowaną Senat będzie przede wszystkim utrzymywał i dalej rozwijał przyjazne stosunki z Rzplita Polska. Również będzie tak samo, jak dotąd, trzymać się w polityce wewnętrznej granic, zakreślonych mu przez konstytucję pozostającą pod gwarancją Ligi Narodów. Zadaniem Volkstagu będzie w najbliższym czasie wybrać nowego prezydenta i uzupełnić senat.

Nota Francji do Polski w oświetleniu prasy francuskiej

Paryż, 26. 11. (Pat). Dzienniki francuskie zamieszczają szereg komentarzy w związku z notą, która — według doniesienia Havasa — przesłana była w sobotę wieczorem do Warszawy.

„L'Oeuvre” pisze: Francja nie zamierza obalać polityki Polski. Bierzymy pod uwagę Polskę taką, jaką ona jest, z jej zastrzeżeniami i jej zobowiązaniami dyplomatycznymi. Polacy mają sojusze z Francją i układ z Niemcami. Francuzi proponują Polakom włączyć te

układy do przyszłego paktu Locarna wschodniego. Jest to propozycja Francji, wzmocniona uzgodnionem stanowiskiem związku sowieckiego i państw Małej Ententy. Głos ma teraz Warszawa, a ściślej mówiąc Warszawa i Berlin, gdyż i Niemcy wchodzą teraz w grę.

„Excelsior” podkreśla, że odpowiedź francuska jest utrzymana w bardzo przyjaznym tonie. Nota francuska bierze pod uwagę w najszerszej mierze sy-

tuację państw zainteresowanych w zawarciu projektowanego paktu. Nota zapewnia możliwość umieszczenia w nowym pakcie istniejących układów dwustronnych. Polska, przystępując do systemu bezpieczeństwa granic na wschodzie, nie będzie zmuszona do zmodyfikowania swojego stanowiska wobec swoich sąsiadów, wobec których żywo pragnie utrzymania jaknajlepszych stosunków. Rząd polski będzie mógł nawet wyzyskać te stosunki, aby skłonić swoich sąsiadów do przystąpienia do projektowanego paktu.

„Figaro” podkreśla, że Francja stara się o to, aby między obu krajami sprzymierzonymi nie było powodów do rozdzwień. Przyszłość pokaże, czy ten pomyślny rezultat da się osiągnąć. Dziennik uważa, iż przyjazd min. Becka do Genewy celem omówienia z Lavalem sprawy paktu wschodniego byłby pożądanym.

„L'Ordre” sądzi, iż w obecnej chwili istnieją bardzo dobre warunki do przywrócenia stosunków polsko-francuskich do poprzedniego stanu.

Antyniemieckie i antysowieckie demonstracje studenckie w Pradze

Praga, 26. 11. (Tel. wł.). Od dwóch dni odbywają się tu demonstracje studentów czeskich, mające charakter antyniemiecki i antysowiecki.

Dotychczasowy bilans demonstracji przedstawia się w ten sposób, że wybito szyby w kinie niemieckim, w redakcji socjal-demokratycznego dziennika „Pravo Lidu”, w teatrze „Wyzwolonym”, oraz kilku sklepach żydowskich. Studenci niemieccy, którzy wieczorem okupowali gmach uniwersy-

tecki Karolinum, w ciągu nocy gmach pod osłoną policji opuścili, przyczem policja puściła ich zupełnie wolno. Na poniedziałek przygotowuje się zebranie demonstracyjne studentów czeskich na uniwersytecie.

W czasie demonstracji niedzielnych aresztowano 22 osoby, które po zidentyfikowaniu wypuszczone na wolność. 12 pism z powodu informacyj o demonstracjach zostało skonfiskowanych.

Niema żadnych trudności

przy wprowadzeniu w życie dekretów oddłużeniowych

Wobec pojawienia się w niektórych pismach wiadomości o rzekomych trudnościach, wynikłych przy wprowadzeniu w życie dekretów oddłużeniowych, dowiadujemy się, że rozporządzenia wykonawcze, pozostające w związku z temi dekretami są opracowane i ukazać się w ciągu najbliższych tygodni.

Należy zaznaczyć, że szereg przepisów nowego ustawodawstwa oddłużeniowego wchodzi w życie z mocy samego prawa i nie wymaga uzupełnienia żadnymi rozporządzeniami dodatkowymi.

Prezydent Rzplitej w Zgierzu

W dniu 23 bm. Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki w towarzystwie domu cywilnego i wojskowego zwiedził w Zgierzu zakłady fabryczne „Polski Przemysł Chemiczny Boruta”. Przedsiębiorstwo to należy do koncernu przemysłowego Banku Gospodarstwa Krajowego.

W fabryce oczekiwali Pana Prezydenta: wojewoda łódzki p. Hauke-Nowak, prezes B. G. K. dr. Roman Górecki, dowódca Korpusu w Łodzi gen. Langner, prezes rady nadzorczej „Boruty” dr. F. Maciszewski, pik. dypl. Czuruk, członkowie dyrekcji B. G. K. i zarząd „Boruty” z naczelnym dyrektorem fabryki inż. M. Piaseckim. Wyjaśnień technicznych przed zwiedzeniem i w czasie zwiedzania zakładów udzielał dyr. Piasecki. Przy wyjściu z nowo-wybudowanego magazynu powitali owocnie Pana Prezydenta licznie zgromadzeni robotnicy. Pan Prezydent, zwiedzając zakłady „Boruta”, wyraził zadowolenie z rezultatów, osiągniętych przez zakłady w ciągu ostatnich lat. Rezultaty te pozwalają na dalszy samodzielny rozwój przedsiębiorstwa.

Kondolencje młodzieży polskiej przekazane królowi Piotrowi II.

Zarząd główny Polskiego Czerwonego Krzyża otrzymał w dniu wczorajszym zawiadomienie od Jugosłowiańskiego Czerwonego Krzyża, że wszystkie listy i kondolencje, z jakimi młodzież, zgrupowana w kołach Polskiego Czerwonego Krzyża, pośpieszyła na wiadomość o tragicznej śmierci króla Aleksandra I, zostały przekazane kancelarii cywilnej króla Piotra II.

Młodzież Polskiego Czerwonego Krzyża wysłała do Jugosłowiańskiego Czerwonego Krzyża kilka tysięcy depeš i pism kondolencyjnych, w których wyrażano wyrazy ubolewania młodocianemu królowi. Należy podkreślić, że król Piotr II jest protektorem kół młodzieży Czerwonego Krzyża w Jugosławii.

Ośrodki zimowe wypoczynku Poczowego Przynoszenia Wojskowego

Poczowe Przynoszenia Wojskowe przy stepie do uruchomienia w obecnym sezonie ośrodków wypoczynkowych w górach dla członków Poczowego Przynoszenia Wojskowego i ich rodzin.

Zimowe ośrodki wypoczynkowe Poczowego Przynoszenia Wojskowego zostaną zorganizowane w sześciu terminach, po 14 dni każdy w czasie od 15 grudnia rb. do 15 marca 1935 r. w Zakopanem i Krynicy. W ośrodkach tych prowadzony będzie kurs narciarski.

W Niemczech odmowa pomocy bezrobotnym karana jest jak przestępstwo

W Altenburgu aresztowano i osadzono w obozie koncentracyjnym jednego z właścicieli domów, który wzbraniał się wynajmując mieszkania bezrobotnym robotnikom, obarczając nimi liczną rodziną. Postępowanie to uznała policja, jako sprzeczne z zasadami propagowanymi przez rząd narodowo-socjalistyczny. Analogję zastosowano już w szeregu wypadków.

W Lipsku np. bezrobotni narodowo-socjaliści urządzili wielką wrogą demonstrację przed willą dyr. Lippolda, który mimo, że żyje w dostatku i zarabiał przeszło 20.000 mkn. rocznie ofiarował kwestującemu hitlerowcom 0,50 mkn. na cele bezrobotnych.

Rosja na drugim miejscu w światowej produkcji złota

Dom bankowy Henry Schroeder et Co. sporządził zestawienie, z którego wynika, iż wydobycie złota w Rosji wynosiło w 1933 r. 2,8 miliona uncji, tj. około 88.000 kg., czyli że w porównaniu z rokiem 1924 produkcja złota potroiła się i Rosja zajęła obecnie drugie miejsce wśród krajów produkujących ten cenny metal.

Również nie mają uzasadnienia wiadomości o możliwości zatrudnienia w urzędach rozjemczych nowych sił prawnych, gdyż urzędy rozjemcze załatwiać będą sprawy, wynikające z szeregu nowych dekretów oddłużeniowych, w dotychczasowym składzie.

Zwolnienie od podatku dochodowego oszczędności pracowniczych

P. minister Skarbu w celu poparcia akcji oszczędnościowej w pracowniczych kasach pożyczkowo-oszczędnościowych wydał zarządzenie, na mocy którego kwoty wpłacane przez pracodawców do tego rodzaju kas zostały zwolnione od podatku dochodowego.

Należy zaznaczyć, że przy wielu instytucjach i przedsiębiorstwach istnieją zorganizowane w formie osób prawnych kasy pożyczkowo-oszczędnościowe pracowników. Kasy te noszą różne nazwy, a celem ich jest gromadzenie oszczędności.

Oszczędności te mogą być podejmowane przez pracowników po dłuższym okresie pracy w przedsiębiorstwie lub po wystąpieniu z pracy albo też przez spadkobierców, a powstają w ten sposób, że pewne kwoty potrąca się z pensji pracownika, a kwoty w analogicznej wysokości wpłaca wprost do kasy także pracodawca. Ostatnio władze skarbowe zaczęły doliczać kwoty wpłacane przez pracodawcę do wynagrodzeń pracowników i pobierać podatek dochodowy od sumy uposażenia łącznie z wpłatą pracodawcy.

Wraz z wydaniem zarządzenia p. ministra Skarbu stan ten ulega obecnie zasadniczej zmianie ku wydatnej korzyści pracujących rzesz.

Pomyślny rozwój rokowań gospodarczych polsko-brytyjskich

W dniu 26 bm. wyjeżdża do Londynu prezes Rady Traktatowej poseł dr. Paweł Minkowski, który z ramienia polskich sfer gospodarczych weźmie udział w charakterze rzeczoznawcy w toczących się obecnie rokowaniach o pol.-brytyjski traktat handl. Trwające od blisko dwóch miesięcy rokowania te rozwijają się pomyślnie.

Rokowaniom oficjalnym towarzyszą narady pomiędzy przemysłowcami obu krajów, którzy bezpośrednio uzgodnili już szereg zagadnień. Tak więc odbyły się w Londynie narady przedstawicieli przemysłu elektrotechnicznego obu krajów, przemysłu metalowego i maszynowego oraz chemicznego, podczas których wyjaśniono szereg spraw spornych, uzgadniając listy ar-

Rzemieślnicy, którzy prowadzą samoistne posiadanie na zasadzie praw nabytych nie posiadający kart rzemieślniczych, w myśl art. 198 ust. 4 ustawy przemysłowej, są obowiązani pod rygorem zastosowania do nich zarządzeń karnych zgłosić się do władzy przemysłowej I-jej instancji w terminie do dnia 31-go grudnia 1934 r. włącz-

Uwaga rzemieślnicy!

Uplywa termin zaopatrzenia się w karty rzemieślnicze

nie, z równoczesnym okazaniem zaświadczenia właściwej Izby Rzemieślniczej o posiadaniu uprawnienia przemysłowego.

W celu otrzymania od Izby Rzemieślniczej wymaganego ustawą zaświadczenia należy uzyskać zaświadczenie właściwego zarządu gminnego miejskiego lub wiejskiego o samoistnym wykonywaniu rzemiosła, przed dniem 15-ym grudnia 1927 roku na obszarach województw: wileńskiego, nowogrodzkiego, białostockiego, poleskiego, wołyńskiego, lubelskiego, warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, poznańskiego i pomorskiego.

Gdyby uzyskanie jednego z powyższych dokumentów było utrudnione, wówczas należałoby zaopatrzyć się w celu uzyskania zaświadczenia Izby Rzemieślniczej w inne wiarygodne dowody posiadania uprawnienia przemysłowego w szczególności, bądź w dowód zapłaty podatku dochodowego od warsztatu rzemieślniczego, bądź też w dowód zarejestrowania pracowników danego warsztatu rzemieślniczego w Kasje Chorych, w obu powyższych przypadkach przed 15-ym grudnia 1927 r.

Nowi posłowie na Sejm Rzplitej

„Monitor Polski“ z dn. 23 bm. 1934 r. zamieszcza ogłoszenie Państwowej Komisji Wyborczej, która stwierdza, że wobec wygaśnięcia mandatów poselskich Henryka Sachsa, Franciszka Rogowskiego, Romana Stroynowskiego, Witolda Kwinto, Edwarda Idzikowskiego, Michała Szyszko i Bronisława Pierackiego w miejsce rzeczników osób posłami zostali ich kolejni zastępcy, a mianowicie:

- 1) z listy Nr. 4 w okr. Nr. 26 — **Christians** Ludwik, lat 28, dziennikarz, Lublin, ul. Ogrodowa 7a; z listy Nr. 7 w okr. Nr. 1 — **Janiak** Jan Aleksander, lat 36, urzędnik, Kutno, ul. Sienkiewicza 8;
- 2) z listy Nr. 1 w okr. Nr. 51 — **Fede-szyn** Piotr, lat 40, rolnik, Dmytorze powiat Lwów; z listy Nr. 1 okr. Nr. 64 — **Adamowicz** Aleksander, lat 32, rolnik, Bałtaniszki, gm. Daugieliska, pow. święciański;
- 3) z listy Nr. 1 okr. Nr. 1 — **Greniewska** Natalia, lat 47, literatka, Warszawa, ul. Marszałkowska 72;
- 4) z listy Nr. 1 okr. Nr. 43 — **Franciszek Michulec**, lat 47, rolnik, Gilowice, pow. Żywiec;
- 5) z listy państwowej Nr. 1 — **Radlicki** Ignacy, lat 38, adwokat, Warszawa, ul. Pierackiego 13.

Obrazy Sejmiku Związku Spółdzielni Polskich

W ub. sobotę odbył się w Warszawie w sali Związku Rzemieślników Chrześcijańskich roczny ogólny zjazd tzw. Sejmik Spółdzielni, należących do Związku Spółdzielni Polskich.

Obrazy zjazdu zagaił p. Krawiński — prezes rady Związku Spółdzielni. Po zagajeniu sejmik wysłuchał sprawozdania z działalności Związku, które wygłosił dyrektor J. Szmydt. W dalszym ciągu zebrań, prof. dr. Edward Taylor wygłosił referat o znaczeniu wolności gospodarczej w ustroju społecznym.

Ogółem w obradach sejmiku wzięło udział 157 delegatów poszczególnych spółdzielni, w czym 139 reprezentantów spółdzielni kredytowych, banków ludowych itp.

Jednocześnie odbyły się zebrań delegatów spółdzielni kredytowych, handlowych i wytwórczych itp., w czasie których omawiano aktualne zagadnienia spółdzielcze.

Zjazd harcerskich referentów żeglarskich

Wydział żeglarski głównej kwatery harcerzy zwołuje do Gdyni na 8 i 9 grudnia r. b. odprawę i konferencję pilotów (referentów żeglarskich) wszystkich chorągwi harcerskich.

Na odprawie tej ustalone zostaną zasadnicze wytyczne pracy harcerskiego żeglarstwa morskigo na rok 1935, oraz wytyczne pracy żeglarstwa śródlądowego.

Piloci poszczególnych chorągwi przedstawiają szczegółowe sprawozdania z wyników pracy w toku akcji letniej 1934 r. Kierownik wydziału żeglarskiego w głównej kwaterze harcerzy omówi sukcesy harcerzy-żeglarzy na terenie wewnętrznym i międzynarodowym.

Należy podkreślić, że w roku bieżącym wyszkolonych zostało w harcerskim ośrodku morskim Gdyni około 400 osób. W ośrodku szkolono przedewszystkiem harcerzy, ponadto zaś brali w nim udział członkowie innych organizacji, a nawet goście zagraniczni.

Pierwszy poseł Venezueli w Polsce

W dniu 25 bm. przybył do Warszawy pierwszy poseł Venezueli w Polsce p. Aristimuno Coll z małżonką.

Polskie Stowarzyszenie Prawa Morskiego powstało w Warszawie

Dla badania zagadnień prawa prywatnego i publicznego morskiego, oraz celem współdziałania nad tworzeniem instytutu polskiego prawa morskiego, oraz współpracy z organizacjami międzynarodowymi tego samego rodzaju, jak np. „Comite Maritime International“ w Brukseli, utworzyło się w Warszawie „Polskie Stowarzyszenie Prawa Morskiego”. Stowarzyszenie to liczy już 22 członków, skupiając w swym gronie osoby pracujące naukowo, lub praktycznie w dziedzinie prawa morskiego. Siedziba prawna stowarzyszenia znajduje się w Towarzystwie Prawniczym w Warszawie. Prezesem Stowarzyszenia jest dr. Bronisław Helczyński, pierwszy prezes Najwyższego Trybunału Administracyjnego, wiceprezesami są inż. Leonard Możdżeński, dyrektor depart. Morskiego w Min. Przemysłu i Handlu i

prof. Leon Babiński, radca prawny Ministerstwa Spraw Zagranicznych, skarbnikiem — b. wiceminister Józef Kozuchowski, dyrektor Banku Gospodarstwa Krajowego, a członkami zarządu: prof. dr. Stanisław Wróblewski, prezes Akademii Umiejętności i mecenas Witenberg, radca prawny ambasady polskiej w Paryżu. Sekretarzem ogólnym stowarzyszenia jest dr. Tadeusz Bierowski. Siedziba sekretariatu mieści się w Gdyni przy ul. Waszyngtona nr. 15.

Dnia 1 grudnia br. odbędzie się w Warszawie w sali Tow. Prawniczego pierwsze zebranie naukowe nowego stowarzyszenia, na którym dr. Władysław Sowiński, radca prawny Min. Przemysłu i Handlu, wygłosi odczyt o „podmiotach i przedmiotach prawa morskiego”.

Stanowisko Ministra Skarbu w sprawie żądań dłużników Towarzystw Kredytowych Miejskich

Ministerstwo Skarbu otrzymuje od pewnego czasu szereg memorjałów dłużników Towarzystw Kredytowych Miejskich. W memorjałach tych dłużnicy domagają się dalszego obniżenia oprocentowania swych pożyczek, a nawet redukcji sumy długu. W związku z tem ukazały się notatki, jakoby Ministerstwo Skarbu zajęło wobec wysuwanych dezyderatów przychylnie stanowisko.

Zważywszy, że oprocentowanie tych długów zostało już obniżone, oraz, że właściciele nieruchomości miejskich korzystają z ulg przewidzianych w znolizowanej ostatnio ustawie o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecyjnych — Ministerstwo Skarbu

nie przewiduje dalszego rozszerzenia ulg dla tej kategorii dłużników.

Co się zaś tyczy wysuwanego dezyderatu obniżki kapitału długów, to do dezyderatu tego, jako całkowicie sprzecznego z zachowywaną niezmiennie przez Ministerstwo Skarbu zasadą nienaruszalności kapitału wierzytelności w zakresie prywatnoprawnych stosunków kredytowych — Ministerstwo Skarbu nie mogło zająć przychylnego stanowiska.

Ukazujące się zatem notatki, oświetlające, jakoby przychylnie stanowisko Ministerstwa Skarbu w tej sprawie, nie odpowiadają prawdzie.

Nowe utrudnienia imigracyjne do Francji

Syndykat Emigracyjny informuje, że konsulat francuski stosują obecnie pewne ograniczenia przy udzielaniu wizy na wjazd emigrantów do Francji. Wszyscy emigranci posiadający kontrakty pracy, winni dokumenty te przestać do centrali Syndykatu celem sprawdzenia czy wiza zostanie udzielona. Kontrakty pracy muszą być uprzednio zaopiniowane przez misję francuskiego ministerstwa pracy w Warszawie, w przeciwnym razie konsulat francuski nie wyda wizy. Żony, jadące do swych mężów z dziećmi lub też same dzieci, udające się do rodziców, muszą również posiadane wezwanie przes-

łać do Syndykatu Emigracyjnego. Jedynie sprawy narzeczonych, udających się do obywateli francuskich, celem zaślubienia ich, nie podlegają wywiadowi.

W związku z tem emigranci, udający się do Francji, przed przystąpieniem do wyrobienia paszportu zagranicznego winni w swym interesie, skomunikować się z Syndykatem Emigracyjnym, w celu uzyskania zgody na wzięcie francuską, posiadanie bowiem kontraktu pracy czy też wezwania od najbliższej rodziny nie przesądza sprawy, że wiza zostanie udzielona.

Prace Min. Sprawiedliwości

Wywiad u p. ministra Cz. Michałowskiego

Dnia 20 bm. w Warszawie odbyło się, jak już donosiliśmy, uroczyste posiedzenie Kolei Adwokatów, poświęcone omówieniu dotychczasowych prac w dziedzinie kodyfikacji i unifikacji prawnej Państwa. Przedstawicielowi „Gazety Polskiej” udało się po zakończeniu posiedzenia uzyskać krótki wywiad z p. ministrem Czesławem Michałowskim. Wywiad ten jest pewnego rodzaju uzupełnieniem przemówienia p. ministra co do konkretnych projektów ustawodawczych, będących w toku, i co do zamierzeń w tej dziedzinie na najbliższą przyszłość. Jesteśmy pewni, że spotka on się z zainteresowaniem naszych Czytelników. Red.

— Jakże, panie Ministrze, konkretne projekty unifikacyjne są obecnie przedmiotem rozważań Ministerstwa? — zapytujemy.

— Ministerstwo Sprawiedliwości — brzmiała odpowiedź p. Ministra — jest obecnie zajęte wyłącznie bieżącą pracą, związaną z aktami kodyfikacyjnymi, które bądź już weszły w życie, jak Kodeks Zobowiązań i Kodeks Handlowy, bądź wejdą w życie od 1 stycznia 1935 r. jak prawo upadłościowe, prawo o postępowaniu układowem i in. Pozatem Departament Ustawodawczy Ministerstwa bierze wydatny udział w opracowywaniu rozporządzeń wykonawczych do szeregu doniosłych aktów prawnych, które zostały wydane z inicjatywy innych ministerstw, jak np. kompleks dekretów oddłużeniowych. Jest to praca żmudna, która musi potrwać czas dłuższy.

— A inne prace z dziedziny kodeksu cywilnego? — pytamy dalej.

— Te są narazie w toku opracowywania przez Komisję Kodyfikacyjną, o czem właśnie przed godziną mówił p. Lutostański. Jeśli Pana interesują daty, to właśnie w tych dniach, poczynając od 20 bm. odbywa się w Komisji pierwsze czytanie projektu prawa majątkowego małżeńskiego. W przyszłym miesiącu Komisja Kodyfikacyjna rozpocznie debaty nad pierwszymi czytaniami projektów z dziedziny prawa rodzinnego (4 grudnia), prawa rzeczowego (19 grudnia), oraz postępowania nie-spornego (od 28 grudnia). Tempo, jak Pan widzi, amerykańskie — mówi z uśmiechem p. Minister.

— Wybacz Pan Minister następne, może niedyskretne, pytanie: należy więc spodziewać się, że w roku przyszłym ukażą się dalsze działy kodeksu cywilnego?

— Niema w tem żadnej „niedyskrecji”, — mówi z ożywieniem p. Minister — gdyż prace Ministerstwa nie są bynajmniej otaczane tajemnicą. Ciekawość pańska cieszy mnie, dowodzi ona bowiem, że społeczeństwo oczekuje z niecierpliwością zrzucenia ciężarnej mu obcej skorupy prawnej. Jestem, jak zaznaczyłem w przemówieniu swem przed chwilą, gorącym zwolennikiem możliwie szybkiej unifikacji. Pośpiech w tej mierze musi jednak iść w parze z głęboką rozważnością; chodzi przecież o akty, które na długo będą stanowiły podstawę stosunków prawnych społeczeństwa. Takich rzeczy nie można robić „na kolanie”. Zresztą mówiłem już Panu, że dalsze działy kodeksu cywilnego znajdują się dopiero w stadium opracowania przez Komisję Kodyfikacyjną. Po uchwaleniu ich przez Komisję będą one podane rozważeniu przez Departament Ustawodawczy Ministerstwa. Muszę zaznaczyć, że współpraca obu tych ciał będzie na przyszłość znacznie ułatwiona, gdyż obecny dyrektor Departamentu Ustawodawczego jest zarazem wiceprezydentem Komisji Kodyfikacyjnej.

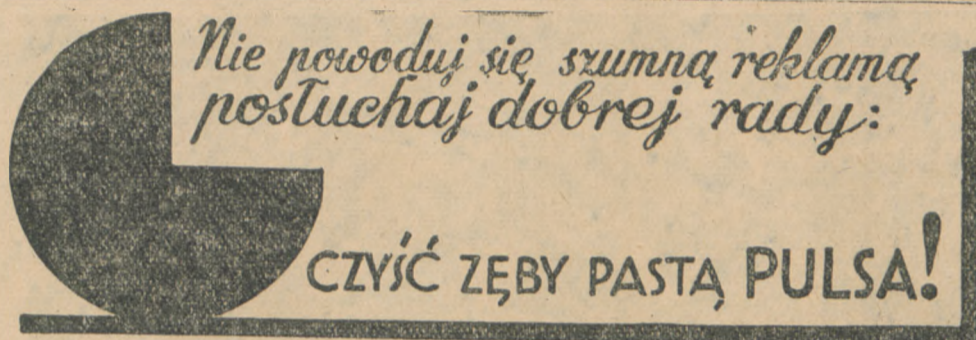
— Ostatnie jeszcze pytanie, Panie Ministrze. Niektóre pisma ostatnio zamieściły pogłoski o zamierzonym jakoby

„przyspieszeniu” prac nad prawem osobowym małżeńskim, łącząc tę sprawę z nominacją p. prof. Lutostańskiego na dyrektora Departamentu Ustawodawczego. Osmieję się zapytać: ile jest w tem prawdy?

— Ani krzty — odpowiada lapidarnie p. Minister. — Mówiłem już Panu, czem obecnie zaabsorbowane jest Ministerstwo. Niczego nie zamierzam „przyspieszać” lub „opóźniać”; na wszystko musi przyjąć swój czas. Oczywiście, przyjdzie on i na prawo osobowe małżeńskie, bez którego przecie kodeks cywilny obejść się nie może. Jest to jednak dopiero kwestja przyszłości. W

każdym razie łączenie tej sprawy z nominacją p. dyr. Lutostańskiego jest nonsensem. P. prof. Lutostańskiego udało się pozyskać dla Ministerstwa nie z tego względu, że był on w Komisji Kodyfikacyjnej referentem między innymi także projektu prawa osobowego małżeńskiego, lecz dlatego, iż jest to wybitny kodyfikator i znawca kształtu prawa cywilnego, a ponadto wiceprezydent Komisji Kodyfikacyjnej, co jest okolicznością, jak nadmienilem, nader korzystną dla koordynacji prac. Gorące podziękowanie z naszej strony i — wywiad skończony.

Z. S.

Nie powoduj się szumną reklamą,
posłuchaj dobrej rady:

CZYŚĆ ZĘBY PASTĄ PULSA!

Odezwa Komitetu Obywatelskiego Uczczenia Pamięci ś. p. Bronisława Pierackiego

Przed kilku miesiącami nasze sumienie obywatelskie otrzymało cios z ręki zbrodniarza, który zamordował ministra Spraw Wewnętrznych Rzeczypospolitej ś. p. gen. Bronisława Pierackiego. Kraj cały został okryty żałobą, a we wszystkich ośrodkach życia polskiego powstały inicjatywy uczczenia Świętego Żołnierza i Ofiarnego Męża Stanu.

Uroczystości pogrzebowe, tysiące depezy były pierwszym odruchem czci, składanej Zmarłemu. Liczne prace literackie i artykuły publicystyczne, poświęcone Jego działalności, dały świadectwo zasług dla Państwa, w większości miast i miasteczek nazwano ulice i place Jego imieniem, odbyły się niezliczone akademje, a cały szereg instytucyj publicznych i prywatnych uczcił w różny sposób, zależnie od swego charakteru pamięć poległego.

Dzisiaj, gdy upłynęło pięć miesięcy od Jego tragicznej śmierci, nadeszła właściwa chwila, by wszystkie te przejawy czci zebrać i uzupełnić, uwiecznić w dziełach trwałych w symbolach nieprzemijających. Musimy nadać wciąż żywej inicjatywie społeczeństwa planowość i jednolitość.

Zawiazany w Warszawie Komitet Obywatelski Uczczenia Pamięci ś. p. Bronisława Pierackiego, postawił sobie w pierwszym rzędzie zadania następujące:

Wzniesienie na mogile Jego grobowca, który byłby wyrazem czci i pamięci całego społeczeństwa;

zrealizowanie projektu pomnika w Nowym Sączu — mieście rodzinnym Zmarłego;

utworzenie szeregu stypendjów Jego imienia;

wreszcie **zebranie dorobku Jego myśli w jednym wydawnictwie**, które stałoby się mogło trwale bijącym źródłem Jego umysłu i charakteru.

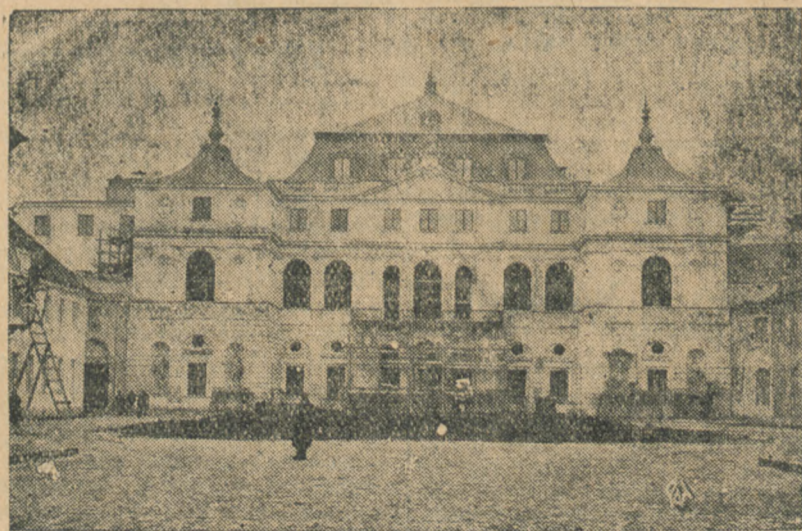
Rozpoczynając swe prace Komitet Obywatelski zwraca się do wszystkich Obywateli Państwa, którzy w tak wyraźny sposób zadokumentowali wolę uczczenia pamięci Zmarłego, o pomoc moralną i materialną w realizowaniu wysiłków temu celowi służących.

Komitet wykonawczy: prof. dr. Leon Kozłowski — prezes Rady Ministrów, — przewodniczący; Marjan Zyndram-Kościałkowski — minister Spraw Wewn., wiceprzewodniczący; Mikołaj Dolanowski — poseł na Sejm, sekretarz; dr. Tadeusz Wasung — skarbnik; Tadeusz Brzęk-Osiński — poseł na Sejm; Władysław Korsak — wiceminister Spraw Wewn.; Krzysztof Siedlecki — podsekretarz stanu, poseł na Sejm; gen. brygady Felicjan Sławoj-Skłodkowski — wiceminister Spraw Wojskowych; Stefan Starzyński — prezydent m. st. Warszawy; Wojciech Spiczajski — redaktor naczelny „Kurierja Porannego”.

Sekretariat Komitetu mieści się w Prezydium Rady Ministrów (Krakowskie Przedmieście 46/48) — pod tym adresem kierować też należy listy. Sekretarz generalny Komitetu p. wiceminister Dolanowski przyjmuje za uprzednim porozumieniem telefonicznym (tel. przedydium Rady Ministrów 555-00, wewnętrzny 8). Skarbnik Komitetu przyjmuje w Prezydium Rady Ministrów w poniedziałki od godz. 18-ej do 19-ej.

Komitet rozesłał w najbliższym czasie listy składkowe, opatrzone podpisami dwóch członków Komitetu. Składki wpłacać można do P. K. O. na konto Nr. 3300. — Poza składkami pieniężnymi Komitet przyjmować będzie również składki w postaci obligacyj pożyczek państwowych i papierów wartościowych.

Odnowiony gmach Min. Spraw Zagranicznych w Warszawie

Fasada gmachu Ministerstwa Spraw Zagranicznych (Pałac Bruhla) przy placu Józefa Piłsudskiego po rekonstrukcji dokonanej według prof. arch. Baldemara Pniewskiego.

DLA KAŻDEJ CERY
ODPOWIEDNI PUDER

ROŚLINNY, NIEZKODLIWY,
IDEALNIE PRZYLEGAJĄCY

PUDER
ABARID
"PERFECTION"

Maksymalne ceny węgla w stolicy

zł 42,50 za tonę loco skład — zł 46 za tonę loco piwnica nabywcy

W związku z ustaleniem ceny węgla opałowego w Warszawie po ostatnio przeprowadzonej obniżce cen węgla loco kopalnia i taryf kolejowych na jego przewóz, Ministerstwo Przemysłu i Handlu, prostując rozmaite wiadomości, ogłoszone w tej sprawie w prasie, wyjaśnia, że w drodze porozumienia ze wszystkimi poważniejszymi hurtownikami, otrzymującymi węgiel bezpośrednio z kopalni, ustalono maksymalną cenę węgla w Warszawie.

Hurtownicy węglowi zobowiązali się sprzedawać każdą ilość górnośląskiego lub dąbrowieckiego węgla opałowego grubego pierwszej jakości po cenach nieprzekraczających w zimie roku 1934-35 zł 42 gr 50 za tonę loco skład i zł 46 za tonę loco piwnica odbiorcy za gotówkę i przy dostawach od 1 tony wwyż, z tem, że o ile nabywca zażąda specjalnie sortymentu „kostka”, to sprzedawca może doliczyć do powyżej wymienionych cen zł 1 gr 50 od tony.

Rejestracja księgowych

Zarząd Oddziału gdyńskiego Związku Księgowych w Polsce zwraca się niniejszym do wszystkich księgowych, zamieszkałych i zatrudnionych na terenie województwa po morskiego, aby podali swoje adresy bądź pi semnie, bądź też telefonicznie przesyłając M. Pacoszyńskiemu, Gdynia, ul. Ant. Abrahama 9, telefon 1294 lub sekretarzowi Oddziału kol. E. Albińskiemu, Gdynia, Marsz. Piłsudskiego 5-34 telefon 1162.

Rejestracja księgowych odbywa się w całej Polsce, a to w związku ze staraniami Zarządu Głównego Związku Księgowych w Polsce o wprowadzenie ustawy o ochronie zawodu księgowego.

W kilku wierszach

„Tilsiter Allgemeine Zeitung” donosi, że w wojsku litewskim wydano rozkaz, zabraniający rekrutom pochodzącym z obszaru klajpedzkiego, rozmawiania między sobą **PO NIEMIECKU**.

Przybył do Berlina i objął urządowanie nowy polski **KONSUL GENERALNY p. dr. Roman Staniewicz**.

W pobliżu miejscowości Ausza w Czechosłowacji samochód ciężarowy spadł z na sypu wysokości 8 mtr. W chwili zdarzenia z ziemią nastąpił **WYBUCH REZERWOARU Z BENZYNĄ**. Szofer i dwie siedzące obok niego osoby nie mogły się wydostać z płonącego samochodu i ponisły śmierć.

Przedstawicielstwo Kolei i Portów polskich w Pradze czeskiej wydało z okazji pobytu członków **RADY PORTU GDAŃSKIEGO** radcy inż. Czarneckiego, radcy Zippera oraz dyrektora administracyjnego Deutscha herbatkę, na której obecne były tutejsze kofa gospodarze i prasowe.

Na prośbę kardynała wiedeńskiego Innitzera zgodził się kardynał koloński Schultze na przewiezienie **CZĘŚCI RELIKWIJ ŚW. ENGELBERTA** do Wiednia celem umieszczenia ich w kościele, gdzie spoczywają zwłoki kanclerza austriackiego Engelberta Dollfussa.

Jedna z hal przygotowywanej wystawy wszechświatowej w Brukseli **ZAWALIŁA SIĘ**. Sześć osób zostało zabitych na miejscu, a 20 odniosło rany.

W magazynach wojskowych w Bernie wybuch wielki pożar, który zniszczył około **TYSIĄCĄ ROWERÓW** i dwadzieścia kilka tysięcy uniformów. Straty obliczane są na 500 tysięcy franków zgora.

Pod gruzami około **30 DOMÓW** zniszczonych lub uszkodzonych przez nawałnicę jaka nawiedziła Ateny, znaleziono zwłoki 7 osób.

Rząd sowiecki przystąpił do budowy nowej **KOLEI BAJKAŁSKO-AMURSKIEJ**, której trasa prowadzić będzie wzdłuż północnego wybrzeża Bajkału, poprzez kopalnię złota w Bodajbo i nowoodkryte zagłębienie węglowe Bureja. Kolej ma być uruchomiona jeszcze w roku 1937 i dochodzić będzie do Oceanu Spokojnego na północ od Władywostoku.

Agencja Rengo donosi, że japońska rada gabinetowa uchwaliła projekt budżetu na rok przyszły, wyrażający się sumą **2.210 MILIONÓW JEN** w dochodach i wydatkach.

Mówiący pomnik Kolumba w Ameryce

W Waszyngtonie postawiono pierwszy w USA. mówiący pomnik. Pomnik wyobraża Krzysztofa Kolumba w nadnaturalnej wielkości. W pomniku znajduje się gramofon z głośnikiem, który dwa razy dziennie, o 10 rano i o 7 wieczorem, powtarza głośno zdanie: „Jestem odkrywcą Ameryki”. Inowacja zaiste frapująca, trudno jednak powiedzieć, by była estetyczna.

Sport i Kultura Fizyczna

Nr. 37.

Nasz tygodniowy Dodatek Sportowy

Rok V

Pałac Sportowy w Toruniu Nowy gmach Okręgowego Ośrodka W. F. oddano do użytku publicznego

Dzień 25 listopada stał się dniem przełomowym w rozwoju wychowania fizycznego i sportowego na Pomorzu. W dniu tym bowiem poświęcono i oddano do użytku publicznego nowy gmach Okręgowego Ośrodka W. F. w Toruniu,

korytarzy gmachu przez kilka głośnień.

Przemówienie p. ppułk. Klementowskiego, które doskonale obrazuje historię powstania Pałacu Sportowego, podajemy poniżej.

gimnastyczna, brak ilościowy urzędzeń, brak boiska — oto największe trudności tych lat. Stan ten trwa do roku 1932 w którym to ówczesny kierownik Okr. Urzędu Wych. Fiz. ppłk. Piwnicki, znając życzliwość p. generała Paślowskiego dla spraw wychowania fizycznego — przedstawił mu oplakany stan faktyczny.

Rzecznikami Ośrodka byli: ówczesny zastępca dyrektora Państw. Urzędu WF i PW p. pułk. Krzepki i kpt. intend. Turek.

Realizacja projektu została powierzona szefowi Budownictwa OK 8 p. kpt. Jarosławskiemu, — któremu to zawdzięczać należy szybkie wykończenie pracy w Ośrodku i estetyczny wygląd wewnętrzny. Prace budowlane prowadziła firma Harnot pod nadzorem p. inż. Leszczyńskiego a następnie p. inż. Trembeckiego z Szefostwa Budownictwa w Toruniu. Duszą, kołaczącą się po wszystkich kątach Ośrodka od czasu projektu budowy po dzień dzisiejszy, jest p. kpt. Laurentowski.

Dziś, kiedy dzieło to — po poświęceniu zostanie oddane na użytek społeczeństwa i Armii, melduję Panu Generalowi — podając na wieczną sprawę pamiątkę, do wiadomości wielce nam miłych gości, — że zadaniem Okręgowego Ośrodka Wychowania Fizycznego jest — prowadzić i chętnych nauczyć prowadzenia zasad wychowania fizycznego bez względu na ich przynależność organizacyjną gdyż Państwu naszemu oddamy wszystko jednakowo swe sily.

POKAZY GIMNASTYCZNE

Po przemówieniu p. ppułk. Klementowskiego odbyły się pokazy gimnastyczne. Z zainteresowaniem przyglądano się ćwiczeniom członkiń Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej Kobiet w Toruniu, gimnastykującym pod kierunkiem instruktorki powiatowej Okręgowego Ośrodka p. Kijanówny, popisom członków gniazd toruńskich Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”, ćwiczącym pod kierunkiem instruktora Ośrodka p. Bojary oraz spotkaniom w siatkówkę.

Uroczystość otwarcia Pałacu Sportowego zakończyło wspólne śniadanie w hali sportowej. W czasie trwania śniadania goście z zaciękaniem oglądali wspaniałe urządzenia wewnętrzne i zewnętrzne budynku.

WSPANIAŁE WNĘTRZE NOWEGO GMACHU

Nowowzbudowany gmach Ośrodka W. f. w Toruniu mieści się w koszarach im. Marszałka Piłsudskiego; główne wejście do niego znajduje się przy ulicy Wały. Gmach ośrodka przebudowany został z krytej ujeżdżalni. Posiada on obecnie — salę gimnastyczną, salę bokserską i szermierczą, halę sportową, czytelnię, poradnię sportowo-lekarską, szatnie, natryski i t. p.

Cały budynek sprawia imponujące wrażenie. Celowość urządzeń, nadzwyczajna wprost harmonia wnętrza — widoczne są na każdym kroku, urządzone jest przytem zupełnie nowoczesnie — ma ogrzewanie centralne, pomysłowo zainstalowane oświetlenie elektryczne, dostosowane do potrzeb racjonalnego uprawiania ćwiczeń sportowych, a także specjalne urządzenie podłóg, uelastyczniające je. Nie trzeba dodawać, że sala gimnastyczna, ring-boksersko-szermierczy i hala sportowa zaopatrzone są we wszystkie potrzebne urządzenia i sprzęt sportowy. Przy Pałacu Sportowym znajdować się będzie — jak to już zapowiadaliśmy — internat na 40 osób, umożliwiający uczestnikom różnych kursów z poza Torunia korzystanie z wygodnych kwater, utrzymania i pomocy naukowych.

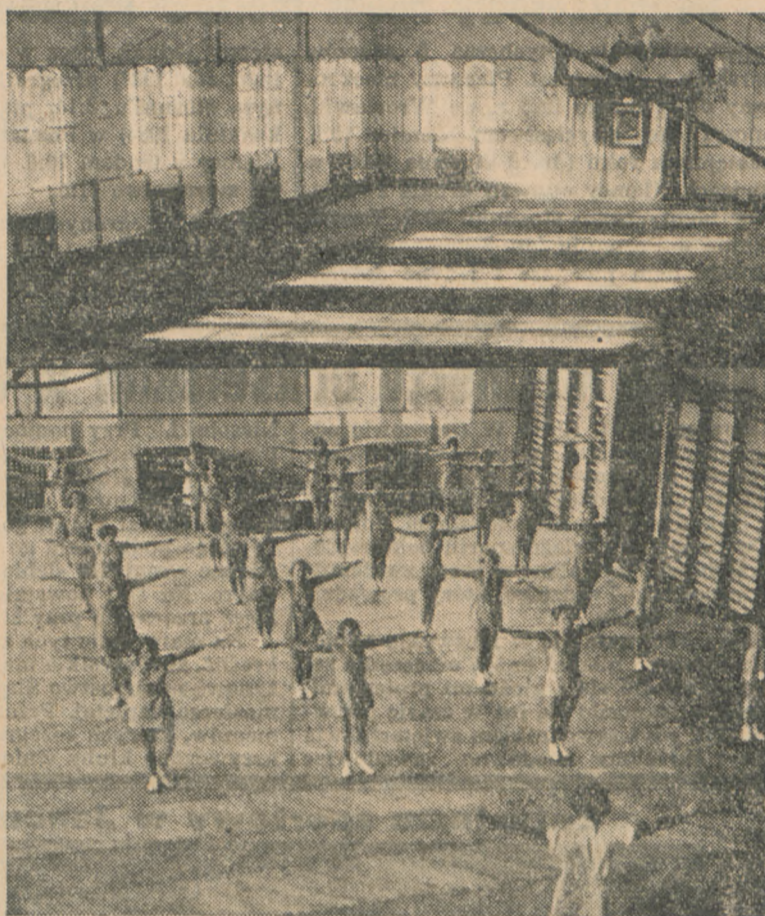
Przed gmachem Ośrodka znajduje się obszerne boisko treningowe z bieżnią, na którym można uprawiać gry sportowe i lekkoatletykę.

W najbliższych już dniach sale Pałacu Sportowego zadrgają życiem. Nie wątpimy, że wysiłki, związane ze stworzeniem tego Ośrodka, nie pójdą na marne, że Ośrodek spełni postawione mu zadanie.

Dla publiczności zwiedzanie Okręgowego Ośrodka W. F. udostępnione będzie od poniedziałku 26 bm. aż do odwołania codziennie i to: w dniu powszednim od godz. 15—15.30, a w niedzielę i święta od godz. 11—14.

U góry — fragment holu. U dołu — moment poświęcenia Ośrodka.

U góry — hala sportowa. U dołu — na sali gimnastycznej.

ochrzczonego już przez niektórych nazwą Pałacu Sportowego.

Uroczystość otwarcia gmachu Ośrodka rozpoczęła się mszą św., którą odprawił w kościele garnizonowym ks. dziekan Sinkowski. Nabożeństwo wysłuchali przybyli na uroczystość przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych, delegaci szeregu organizacji i stowarzyszeń.

Po mszy św. udano się do koszar im. Marszałka Piłsudskiego, na terenie których znajduje się nowy gmach Okręgowego Ośrodka W. F. Poświęcenia Pałacu Sportowego dokonał ks. dziekan Sinkowski.

Następnie uczestnicy uroczystości przeszli się do pięknej sali gimnastycznej nowego ośrodka W. F. Na balkonie sali zajęli miejsca pp.: nowy dowódca O. K. VIII. gen. Wiktor Thommée, przedstawił p. Wojewody Pomorskiego naczelnik Grzanka, przedstawiciel dyrektora Państwowego Urzędu W. F. i P. W. p. pułk. Kilińskiego ppłk. Jan Teuchman, reprezentant p. Wojewody Warszawskiego naczelnik Terlecki, komendant garnizonu toruńskiego generał Maxymowicz-Raczyński, starosta krajowy Łącki, naczelnik inż. Maćkowski, toruński starosta powiatowy i grodzki Skórewicz, naczelny redaktor naszych Wydawnictw Tetzlaff, komendant wojewódzki P. P. inspektor Olszański, zastępca dowódcy O. K. VIII. pułk. dypl. Dzwonkowski, szef sztabu O. K. ppłk. dypl. Dworzak, starosta świecki Krawczyk, komendant miasta Torunia ppłk. Matzenauer, prezydent miasta Torunia Bolt, prezydent miasta Bydgoszczy Barciszewski, władze Okręgowego Ośrodka W. F. i P. W. w Toruniu z ppłk. Klementowskim na czele, delegaci organizacji współpracujących z Ośrodkiem oraz przedstawiciele prasy.

Do zebranych przemówił kierownik Okręgowego Ośrodka W. F. w Toruniu p. ppłk. Klementowski. Mowę jego „transmitowano“ do wszystkich sal i

PRZEMÓWIENIE P. PPUŁK. KLEMENTOWSKIEGO

Kiedy z przewidującej myśli Marszałka Piłsudskiego, podniesienia wartości fizycznych w narodzie, powstała Naczelną Radą Wychowania Fizycznego a z niej wyłonili się Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego, — zaistniała konieczność stworzenia Ośrodków Wychowania Fizycznego na terenie całej Polski — dla umożliwienia przygotowania jaknajszerszych kadr przodowników. Konieczność ta, niemal z każdym dniem stawała się więcej palącą.

Aby sprawa Ośrodków Wychow. Fizycz. stała się, sprawą społeczną, a nie tylko sprawą Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego — dyrektor Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego zaapelował do panów D-ców Korpusów, proponując jaknajdalej idącą współpracę z władzami i organizacjami, ze swej strony ofiarując wydatną pomoc i wskazania techniczne. Na apel ten Pomorze odpowiedziało czynem — wybudowało wspaniałe gmach Okręgowego Ośrodka WF.

W roku 1929 ówczesny kierownik Okr. Urzędu Wych. Fizycznego p. mjr. Sulik — podejmuje pierwsze starania nad uruchomieniem Okręgowego Ośrodka. Starania te zostają zrealizowane — powstaje powoli pro-wizoryczny Ośrodek Wych. Fizycz. mało jednak odpowiadający swemu zadaniu. Kątem pomieszczona poradnia lekarska, oddzielna a mało nadająca się, do tego sala

Zdecydowane stanowisko p. generała Paślowskiego sprawiło, że znalazł się budynek, który posłużył do opracowania projektu nowoczesnego Ośrodka.

Zanim projekt został opracowany, p. gen. Paślowski polecił rozpocząć budowę boiska sportowego obok zaprojektowanego budynku — a równocześnie zwrócił się do p. Wojewody Pomorskiego Kirtklisa, p. starosty Łąckiego, prezydenta miasta Torunia, p. Bolta i wszystkich starostów jako przewodniczących powiatowych komitetów PW i WF z prośbą o pomoc.

Pomoc ta okazała się wydatną. Wyraża się ona cyfrą około 30 procent ogólnych kosztów budowy, a nadmienić należy, że koszt budowy Ośrodka sięgają cyfry około 200 tysięcy zł. wraz z urządzeniem wewnętrznym gmachu.

Najwybitniejszej pomocy udzielił nam p. Wojewoda Pomorski i p. Starosta Krajowy, a z miast i powiatów — miasto Toruń. Wszystkie powiatowe Komitety i pozostałe miasta, akcją budowy Ośrodka wspierały bardzo wydatnie, tak, że czując się, w obowiązku złożyć im serdeczne i gorące podziękowanie za tę pomoc i życzliwe ustosunkowanie się do spraw wychowania fizycznego na Pomorzu.

Kiedy plan został opracowany i zatwierdzony, a było to w roku 1933 — dyrektor Państwowego Urzędu Wych. Fiz. p. pułk. dypl. Kiliński, mając dla Pomorza jawny i rzeczowy sentyment, hojnie — jak na swoje możliwości — poparł zatwierdzony projekt.

Remisowy wynik spotkania Naprzód—Śląsk o wejście do Ligi

Katowice 26. 11. (PAT). W Świętochłowicach wobec 10.000 widzów rozegrany został mecz piłkarski o wejście do Ligi pomiędzy Naprzodem a Śląskiem. Po niezwykle zaciętej i ostrej walce zawody zakończyły się wynikiem bezbramkowym 0:0. Obie drużyny zaprezentowały piłkę nożną w najgorszym wydaniu. Była to typowa walka o punkty, prowadzona ostro a okresami brutalnie. Se-

dziował p. Seidner. Miał on niezwykle trudne zadanie, z którego wyszedł zwycięsko. Przed końcem meczu sędzia usunął z boiska gracza Naprzodu Bochnię za niebezpieczną grę. Naprzód naogół był nieco lepszy od przeciwnika, ale jego napad nie mógł się zdecydować na stanowczość pod bramką przeciwnika.

Pierwszy mecz hokejowy Reprezentacja Warszawy gromi Bytom 13:0

Katowice 26. 11. (PAT). Rozegrany w niedzielę na sztucznym lodowisku w Katowicach pierwszy mecz treningowy polskiej reprezentacji hokejowej, występującej pod nazwą reprezentacji Warszawy z zespołem Bytomia zakończył się zdecydowanym zwycięstwem polskich hokeistów w stosunku 13:0 (4:0, 4:0, 5:0). Przez cały czas zawodów zaznaczyła się bezapelacyjna przewaga drużyny polskiej. Bytom, który wstawił się zwy-

cięstwem nad mistrzem Niemiec nie był poważnym przeciwnikiem i nie odegrał żadnej roli. Bramkami podzielili się Wołkowski 4, Marchewczyk 3, Kowalski i Zieliński po 2, Ludwiczak i Materski po jednej.

Katowice 26. 11. (PAT). W sobotę wieczorem odbył się w Katowicach mecz hokejowy pomiędzy 09 Bytom a Śląskim Klubem Hokejowym. Wynik nierozstrzygnięty 1:1. Obie bramki padły w środkowej fazie gry.

Na ziemiach Pomorza

Linja okrętowa Orłowo-Palestyna i smętny los jej pierwszych pasażerów

Niezwykły pomysł oszusta — 41 żydków-emigrantów po 3-dniowej podróży morskiej dobiło do... Gdyni

Pan Chaim zdecydował stanąć frontem do morza. Zmuszały go do tego zresztą złe interesy w rodzinnym mieście Łodzi. Handel mu nie szedł. Brak kredytów nie pozwalał rozszerzyć przedsiębiorstwa, a pozatem ludzie jakoś nie mieli do niego zaufania.

Dlatego też pan Chaim zebrawszy wszystkie zaoszczędzone i pożyczone pieniądze, wsiadł do pociągu i wyjechał do Gdańska, gdzie słyszał, że można zrobić dobry interes.

PAN CHAIM ZOSTAJE ARMATOREM

Należało w czemś ulokować przywiezioną gotówkę. Firma spedytorska, firma węglowa, firma maklerska — wszystko to wymagało większego nakładu gotówki i ryzyka, którego pan Chaim organicznie nie nosił. Wówczas Chaim zdecydował zostać armatorem (właścicielem statku). Dowiedziawszy się, że można za grosze nabyć mały żaglowiec-motorowy „Wandę” o pojemności 41 ton, udał się on do portu, gdzie oglądnął statek i po paru dniach uporczywego targowania się o cenę, do tego stopnia znudził poprzedniego jego właściciela, że ten za bezcen odstąpił mu „Wandę”.

LINJA ORŁOWO—PALESTYNA

Zrobiwszy się właścicielem statku, pan Chaim począł się zastanawiać nad najbardziej celowym jego wykorzystaniem. Po kilkudniowym namyśle zdecydował otworzyć... linię regularną Orłowo—Palestyna i służyć wielkiej idei zaludniania Ziemi Obiecanej przez swoich współwyznawców. Bodźcem do tego interesu była dlań „Linja Gdynia—Ameryka”, utrzymująca również komunikację morską dla emigrantów—Żydów na szlaku Konstanza—Haiffa—Jaffa.

Pan Chaim przeczytał, że w roku 1933 ss. „Polonja” przewiozł 4300 pasażerów i obliczywszy jaką cyfrę wyniosło to w pieniądzu, aż uśmiechnął się z radości, uważając tylko, że „Polonja” niepotrzebnie naraża siebie na duże wydatki, kiedy można zarobić wszystko znacznie tańszym kosztem.

„DYREKTOR” LINJI SZUKA PASAŻERÓW

Pan Chaim na serjo zajął się emigracją do Palestyny. W kilka dni później szereg związków i stowarzyszeń żydowskich, rozsiągniętych po całej Polsce, otrzymał zawiadomienia, że biuro pana Chaima w Gdańsku w hotelu „Centralnym” wyrabia potrzebne papiery i przewozi emigrantów drogą morską do upragnionych brzegów Ziemi Obiecanej.

Zgłoszenia poczęły napływać ze wszystkich miast Polski.

Pan Chaim mógłby od razu skompletować tyłu pasażerów, ile na każdy rejs zabiera, siedem tysięcy ton przewożąca „Polonja”, ale wiedział, że jego statek „Wanda” posiada zaledwie 41 ton i zdecydował, że na otwarcie linii wystarczy i 41 pasażerów.

EMIGRANCY ZJEZDŻAJĄ DO GDAŃSKA

Wybrawszy ze stosu zgłoszeń i podań czterdzieści jeden sztuk, tych, które wydały mu się najpoważniejsze, pan Chaim zaprosił emigrantów do Gdańska. Po kilku dniach w biurze „dyrektora linii” zjawili się 41 Żydków z kufkami i tobołami, gotowych do wyruszenia natychmiast do brzegów Palestyny.

Pan Chaim pochwalił ich za pośpiech. Zaikasował od każdego z nich po kilkaset złotych na koszt wyrobienia dokumentów i kosztów podróży i zazaczył, że żadnych rabatów nie udziela.

Punkt zborny naznaczony został w dniu następnym w Orłowie Morskim, które obrano za port macierzysty dla nowej linii.

POŻEGNANIE BRZEGÓW POLSKICH

Istotnie nazajutrz rano 41 Żydków z pakunkami naddającą poczęło do Orłowa pociągami i autobusem. Na brzegu morza witał ich serdecznie pan Chaim, a w odległości kilkudziesięciu metrów od brzegu kołysała się wątra sylwetka „Wandy”.

Pasażerowie w pierwszej chwili ze strachem i nieufnością siadali do małej szalupy, którą przewożono ich na statek, ale pan Chaim kpił z tchórzki i twierdził, że podróż do Palestyny jest już przecież zapłacona, a więc i tak jechać muszą.

Wspinanie się na statek również przeraziło emigrantów, poraz pierwszy oglądających morze, ale kapitan i marynarze wciągali ich z taką uprzejmością, że pierwsze nieśmielenie szybko minęło.

Gdy po załadowaniu 41-go pasażera szalupa powróciła do brzegu, na którym stał samotnie pan Chaim, ten kiwnął ręką i kapeluszem przesyłając statkowi serdeczne życzenia szczęśliwej podróży.

W DRODZE DO PALESTYNY

Po chwili mała „Wanda” rozpiąwszy żagle, opuściła brzegi Orłowa, biorąc kurs na... Palestynę.

Ale lekki sztorm jesienny dawać się począł we znaki „szczurom ładowym”, opuszczającym na zawsze Polskę. Już pierwsze kiwania statku wywołały dobrane skutki, a im więcej oddalała się „Wanda” od brzegów, tem silniejsze stawało się kołysanie i głośniejsze jęki pasażerów, kurczowo trzymających się burty. Tymczasem fale robiły się coraz większe. Sztorm przybierał na sile. Podróż przypominać zaczęła raczej rejs do Rygi niż do Palestyny.

Minął jeden dzień męki i choroby morskiej. Minął drugi i trzeci.

Wycieńczeni pasażerowie w żaden sposób doczekać się nie mogli upragnionego celu podróży.

U BRZEGÓW ZIEMI OBIECANEJ

Nagle na statku powstał radosny krzyk.

Ponury „bohater” yachtu „Przygoda” chce się żenić!

Oblubienicą dożywotniego skazańca ma być matka jego nieślubnego dziecka

Adam Żak, głosny z procesu o zabójstwo śp. Zygmunta Turzyńskiego z Poznania, właściciela yachtu „Przygoda”, skazany — jak o tem obszernie donosiliśmy — przez Sąd Okręgowy w Gdyni na karę dożywotniego więzienia, wniósł do Sądu Apelacyjnego w Poznaniu prośbę o zezwolenie na zawarcie ślubu z niejaką Zofją Matysiakówną z Zamościa, z którą ma nieślubne dziecko. Prośbę swą motywuje tem, że chce dziecku swemu dać nazwisko, a po odcierpieniu kary(!) chce się zająć jego wychowaniem. Jak wiadomo, prokurator domagał się w stosunku do Żaka kary śmierci.

Sprawa jest obecnie w apelacji. Proces odwoławczy miał się odbyć w Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu w dniu 23 listopada, jednakże termin ten został uchylony do czasu nadejścia z Prezydium Policji w Berlinie zdjęć fotograficznych zwłok i resztek ubrania po śp. Turzyńskim oraz protokołu sekcji zwłok, który znajdować się ma w prokuraturze Sądu Okr. w Elblągu, bo wiem zwłoki śp. Turzyńskiego morze wyrzuciło w miejscowości Kahlberg, t. j. w obwodzie tego sądu.

Nowy termin rozprawy apelacyjnej, do której wezwani zostaną rodzice tragicznie zmarłego, wyznaczony został nie prawdopodobnie w pierwszych dniach grudnia.

Smierć oficera duńskiego w Gdyni

Onegdaj na pokładzie statku duńskiego „Sonja”, stojącego przy nabrzeżu szwedzkim w porcie gdzińskim, wydarzył się wypadek naglej śmierci jednego z oficerów.

O godz. 4-ej w nocy 1-szy mechanik statku Alfred Christiansen zasłabł nagle i upadł na podłogę. Marynarze, którzy pośpieszyli mu z pomocą, stwierdzili,

że nieszczęśliwy oficer nie daje znaków życia.

Po chwili przybyło natychmiast zaalarmowane pogotowie. Lekarz stwierdził śmierć wskutek udaru serca.

Alfred Christians liczył 51 lat.

Zwłoki zmarłego oficera przewiezione zostaną do Kopenhagi na pokładzie tegoż statku.

— „Palestyna! Palestyna!” — wołali emigranci, pokazując ledwo mającący szmat szarej ziemi. Mglisty poranek niczem się nie różnił od poranków nad Bałtykiem.

Z zadowolonej twarzy kapitana przebiegała radość z osiągnięcia celu podróży. Pasażerowie rozpoczęli energiczne przygotowania do lądowania. Zapakowano tobołki. Przeglądano się w kieszonkowych lusterkach.

Tymczasem statek zbliżał się do brzegu. Coraz bliżej majaczyły potężne kontury dźwigów portowych. Widać już było poszczególne postacie wśród publiczności na brzegu.

Spojrzano przez jedyną, znajdującą się na statku lunetkę. Nie było najmniejszej wątpliwości, że statek zbliżał się do wymarzonego portu palestyńskiego.

Wreszcie „Wanda” lekko przybiła do brzegu.

NIE JAFFA, LECZ... GDYNIA

Pierwszy z pasażerów, który wyskoczył na bruk przystani, skrzywił się na widok granatowego policjanta, zupełnie takiego samego, jak w Polsce.

Na twarzach podróżnych malowało się pewne rozczarowanie. Palestyna niczem nie różniła się od Polski. Nawet dworzec morski był taki sam, jak w Gdyni.

— „Panie kapitan! Jak sże nazywa ten port?” — spytał wreszcie jeden z emigrantów kapitana „Wandy”? Czy to jest Haiffa czy Jaffa? Kapitan spojrzął ze zdziwieniem i mruknął: „Co? Pan Gdyni nie poznał! Przecież to Gdynia!”

Głuchy jęk przerażenia wy dostał się z piersi 41 emigrantów.

A więc po trzech dniach strasznej choroby morskiej, po wpłaceniu wszystkich swych oszczędności dyrektorowi linii przyjechali z Orłowa... do Gdyni.

WYCIECZKA KRAJOZNAWCZA ŻYDOWSKIEGO P. W.

Nie mniej skonfudowani byli kapitan i załoga, wynajęci przez armatora „Wandy” na trzydniową wycieczkę po morzu i zatoce gdańskiej dla rzekomego P. W. żydowskiego z Łodzi.

Obecnie policja szuka pana Chaima, którego nazwiska nie podajemy ze względu na śledztwo, a który zniknął bez śladu, zabrawszy pieniądze „emigrantów” i nie zapłaciwszy załozce jej należności.

Ale przyjazd z Orłowa do Gdyni jest doskonałą nauką dla niedoświadczonych szkarańców Palestyny, którzy nielegalnie usilowali przekroczyć granicę, wiedząc doskonale, że oszukują władze.

Gdyby w Orłowie nie oświadczyli organom kontrolnym, że są zwykłą wycieczką żydowskiego P. W., zwiedzającego wybrzeże polskie, dowiedzieli by się niechybnie, że statek „Wanda” nie nadaje się do podróży przez oceany i, że „dyrektor linii” najbezpieczniej ich nabral.

Chcąc oszukać władze, sami zostali oszukani i kto wie, czy za ich oszczędności nie wyjechał do Palestyny sam, poszukiwany przez policję, „Dyrektor linii Orłowo—Palestyna”.

O G Ł O S Z E N I A :

wiersz milimetry na stronie 7-lamowej 0.20 zł
w tekście na pierwszej stronie 1.00 zł
w tekście na drugiej i trzeciej stronie 0.80 zł
w tekście na dalszych stronach 0.50 zł
Drobne za słowo 15 gr. Pierwsze słowo i wyrazy tłustym drukiem liczymy podwójnie.
Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 25% drożej.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% zniżki.
Komunikaty 50 gr za wiersz.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeż. miejsca 20% nadwyżki.
W Gdańsku za wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 15 fen.
4-lamowej . . . 50 fen.
„ .. drobne za słowo 5 fen. — tytułowe . . . 10 fen.

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:

W ekspedycji miejscowych agencji 2.50 zł
Z odnośnikiem do domu 2.80 zł
Przez pocztę z odnośnikiem do domu 2.89 zł
Pod opaską 4.50 zł
W Gdańsku przez pocztę 2.32 gd.; przez gońca . . . 2.00 gd.
z odbieraniem w administracji wprost 1.75 gd.
Z zagranicą 4.00 gd.
W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie, strajki) Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma.

U W A G I :

Ogłoszenia drobne przyjmujemy wyłącznie za gotówkę. Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. Ogłoszenia drobne przyjmujemy jedynie do 50 słów, powyżej — liczymy według rozmiaru. Zastrzeżeń miejsca dla ogłoszeń drobnych nie przyjmujemy, dla innych tylko wówczas, gdy za takie zastrzeżenie zostanie zapłacona przewidziana w cenniku 20% nadwyżka. Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia, nie upoważniają do żądania zwrotu gotówki, ani też nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia ogłoszenia. Uzasadnione reklamacje będą uwzględniane o ile zostaną wniesione do dni 8-miu od daty ukazania się ogłoszenia, lub od daty otrzymania rachunku. Fryz sądowemu ściąganiu należności rabat upada. Za terminowy druk i przepisane miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny:

Witold Meńcicki, Toruń, ul. Montuszkł 25, m. 1.

Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska: Wilhelm Grimsmann, Gdańsk, Kassabücher Markt 21, I. p. — Redaktor odpowiedzialny na Bydgoszcz: Wacław Górnicki, Bydgoszcz, ul. Marsa Focha 12. — Redaktor odpowiedzialny na Gdynię: Józef Dobrostański, Gdynia, Szkolna. — Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz: Wacław Gańca, Grudziądz, ul. Sienkiewicza 90. — Redaktor odpowiedzialny na Tczew: Antoni Czerwiński, Tczew, ul. Kościuski 1.

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza w Toruniu.

Za ogłoszenia odpowiada Administracja.

Członkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu.